

- філол. наук: 10.02.15 / Південноукраїнський нац. пед. ун-т ім. К. Д. Ушинського. – Одеса, 2013. – 200 с.
70. Чудинов А. П. Политическая лингвистика : [учеб. пособие] / А. П. Чудинов. – М. : Флинта : Наука, 2008. – 256 с.
71. Яворська Г. Прескриптивна лінгвістика як дискурс: мова, культура, влада / Галина Яворська. – К. : Нац. акад. наук України, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні, 2000. – 288 с.
72. Яновець А. І. Психолінгвістичні особливості дискурсу англомовного політика у стані емоційної напруги : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04 / Херсонський держ. ун-т. – Херсон, 2014. – 20 с.

L. V. Turovska

THE UKRAINIAN SOCIO-POLITICAL TERM SYSTEM: ORIGINS AND FORMATION

The article analyzes the views of scientists on the concept of ‘socio-political vocabulary’, ‘political terminology’, the attention is focused on major works to the twenty-first century, which is devoted to the stages of the formation of this termsystem; outlines main directions of contemporary approaches to the study of socio-political term.

Key words: socio-political vocabulary, socio-political terminology, stages of development, political linguistics.

УДК 811.161.2'373.45:069

І. М. ФЕЦКО
(Львів, Україна)

ДО ПИТАННЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ТЕРМІНОСИСТЕМІ МУЗЕЙНИЦТВА

Статтю присвячено генетичному аналізу української термінолексики музейництва. З'ясовано позамовні та власне мовні причини запозичень у досліджуваній терміносистемі, описано групи термінів за мовою походження й встановлено їхнє кількісне співвідношення. Представлено тезаурус різномовних запозичень в українській терміносистемі музейної справи, схарактеризовано іншомовні термінолексими залежно від характеру процесу запозичення.

Ключові слова: термінологія музейництва, запозичений термін, питомий термін, мова-джерело, мова-посередник.

Наукова термінологія відіграє важливу роль у державотворенні і є показником розвитку наукового, соціально-економічного та культурного поступу держави. Питання про те, якою повинна бути термінологія – національною чи

І. М. ФЕЦКО, 2017

міжнародною, – завжди було в полі зору дослідників. Сучасний етап розвитку українських термінологічних систем, як і терміносистем багатьох європейських мов, характеризується стрімким збільшенням кількості запозичень. Не винятком є терміносистема сучасної української музейної справи.

В українському науковому просторі проблема збагачення терміносистеми іншомовними терміноодинацями знайшла відображення в багатьох працях, серед яких виділимо дослідження Л. О. Симоненко, М. П. Годованої [17], Я. А. Голдованського [3], А. С. Д'якова, Т. Р. Кияка, З. Б. Куделько [4], І. Р. Процик [15], І. М. Кочан [9], Р. Б. Микульчика [12] та інших.

Незважаючи на значну кількість праць, присвячених різним галузевим термінологічним системам, терміносистема музейництва ще не підлягала системному аналізу. **Актуальність статті** полягає в потребі дати генетичну характеристику української термінологіки музейництва (далі УТМ) з огляду на розвиток відповідної терміносистеми.

Метою статті є вивчення іншомовних запозичень у складі сучасної української терміносистеми музейної справи. Мета роботи зумовлює необхідність вирішення таких **завдань**: виділити типи термінів за мовою походження, встановити їхнє кількісне співвідношення; схарактеризувати терміни музейництва за особливістю процесу запозичення.

Складні процеси в українській термінології, що відбуваються у зв'язку з інтенсивним припливом запозичень, потребують наукового аналізу й узагальнення на сучасному етапі мовознавчої науки. Доцільність використання іншомовної термінологіки може бути зумовлена цілою низкою причин, серед яких виділяють як екстралінгвальні (позамовні), так і внутрішньолінгвальні (власне мовні). До позамовних причин дослідники зараховують зростання інтернаціональних особливостей науки та глобалізацію світового інформаційного простору; потребу в назві нового поняття, відсутнього в певній галузі знань, тобто запозичення терміна разом із поняттям; культурний взаємовплив та взаємообмін між країнами; авторитетність мови-джерела; соціально-психологічні причини: престижність іншомовного терміна порівняно з власне українським або засвоєним раніше. Іноді називають навіть “мовну моду” [19, с. 59]. Власне мовними причинами запозичень є відсутність у рідній мові еквівалентного терміна для нового предмета, явища чи поняття; тенденція до використання однослівного запозиченого терміна замість сполучення слів в національній мові, прагнення до його чіткості, що виявляється у відсутності омонімії чи полісемії.

Незважаючи на позитивну роль запозичень у термінології, досить часто необдумане їхнє введення в терміносистему призводить не до збагачення, а до перевантаження останньої. Як уважає О. М. Іващишин, запозичення виправдані й корисні тоді, коли їх не можна замінити термінами рідної мови, й коли вони вже ввійшли до її словникового запасу, а також такі, які мають лише неповні синоніми в певній мові й вносять у поняття, яке передають, особливий уточнювальний відтінок [6, с. 115]. Схиляємося до думки Т. Р. Кияка, який стверджує, що під час паралельного використання запозиченого й українського термінів краще обирати останній. Не варто шукати іншомовного терміна, якщо в рідній мові вже функціонує звична та вмотивована лексична одиниця [8, с. 232].

УТМ як з генетичного погляду, так і з погляду семантики та структури відзначається неоднорідністю, що залежить від багатоджерельності походження.

На сучасному синхронному зрізі за мовою походження виділяємо такі типи термінів музейної справи, які охоплюють як однокореневі терміни, так і терміни-композиції: 1) питомі номінації; 2) іншомовні запозичення; 3) термінні одиниці змішаного типу, або терміни-гібриди.

До **питомих українських номінацій** зараховуємо одиниці, які ввійшли до складу терміносистеми музейництва в різні періоди її становлення й створені на основі власне українських термінолексем або за допомогою дуже давніх запозичень з інших мов, що сягають корінням індоєвропейської та спільнослов'янської доби й сприймаються сьогодні як питомі українські терміни, наприклад: *виставка* (ЕСУМ, Т. 5, с. 389 – 390), *вказівник* (Там само, Т. 2, с. 340 – 341), *давньосховище* (Там само, с. 9), *зберігач* (Там само, Т. 1, с. 171), *опудало* (Там само, Т. 4, с. 205), *острівець* (Там само, с. 227), *пам'ятка* (Там само, С. 272), *підробка* (Там само, Т. 5, С. 99), *підставка* (Там само, с. 390), *покажчик* (Там само, Т. 2, с. 341), *путівник* (Там само, с. 642), *розставляння* (Там само, Т. 5, с. 390), *тримач* (Там само, с. 638) та ін.

Згідно з твердженням Т. М. Дячук, однією з причин такої незначної кількості термінів українського походження є тривалий період функціонування української мови як недержавної, який негативно вплинув на стан її терміносистем, зокрема й музейництва [5, с. 295].

Тезаурус сучасної української музейної справи містить чимало запозичень із різних мов. Найвиразніше виявляється вплив неслов'янських, передусім класичних мов, здебільшого грецької та латинської. Терміни музейництва, запозичені українською з класичних мов, є переважно інтернаціоналізмами. Т. Секунда свого часу зазначав, що інтернаціональними термінами можна й варто вважати терміноодиниці, що їх уживають з тим самим значенням у більшості європейських мов [16, с. 15]. Інтернаціоналізація терміносистеми є одним із вагомих шляхів її самобутнього розвитку. Як стверджує В. А. Акуленко, інтернаціональне не протистойть національному, а втілюється в ньому [1, с. 42].

Поглядів Т. Секунди дотримується Т. Р. Кияк [7]. Науковець стверджує, що інтернаціоналізмом терміноодиниця стає у тому випадку, коли повністю або частково збігається у своїй зовнішній та внутрішній формах принаймні у трьох неспоріднених мовах.

Дехто з науковців переконаний, що будь-який елемент можна називати інтернаціональним лише тоді, коли його використовують не менше ніж у трьох неспоріднених мовах і здебільшого має греко-латинську основу [2, с. 151].

Згідно з нашими підрахунками, в УТМ кількісно переважають терміни грецького походження: *діорама* (грец. *διά* – через, і *ώραμα* – вид, видовище) (СІС, Морозов, с. 179), *каталог* (грец. *κατάλογος* – список) (СІС, Пустовіт, с. 512), *музеографія* (грец. *μουσεῖον* – дім Муз і *γράφω* – пишу) (СІС, Мельничук, с. 451), *нумізмати́ка* (грец. *νόμισμα* (*νόμισματος*) – монета) (СІС, Морозов, с. 395), *піна́кота* (грец. *πίνακός*, від *πίναξ* – картина і *θήκη* – сховище) (Там само, с. 439), *тезаурус* (грец. *θησαυρός* – скарб) (Там само, с. 565) та ін. Латинських запозичень на позначення понять галузі музейництва в українській мові менше, ніж грецьких: *антикварі́й* (лат. *antiquarius*, від *antiquus* – старовинний) (Там само, с. 43), *артефакт* (лат. *artefactum* – штучно зроблене) (Там само, с. 56), *дубліка́т* (лат. *duplicatus* – подвоєний) (Там само, с. 183), *експози́ція* (лат. *expositio* – виклад, опис) (Там само, с. 191), *експонат* (лат. *expono* – виставляю

на показ) (СІС, Пустовіт, с. 409], *колекція* (лат. *collectio* – збирання) (Там само, с. 535), *реліквія* (лат. *reliquia* – залишки) (СІС, Морозов, с. 493), *реставрація* (лат. *restauratio* – відновлення) (Там само, с. 498) та ін. Серед термінів французького походження фіксуємо такі: *анкета* (франц. *enquête* – розслідування, дослідження) (Там само, с. 41), *вернісаж* (франц. *vernissage* – лакування) (Там само, с. 105), *вітраж* (франц. *vitrage* – вставляння шиб) (СІС, Мельничук, с. 130), *дублет* (франц. *doublet*, з *double* – подвійний) (СІС, Морозов, с. 183), *турнікет* (франц. *tournequet*, від *tourner* – вертити, обертати) (Там само, с. 594) та ін. Німецька мова стала джерелом для творення таких термінів: *абрис* (нім. *abris* – план, кресленик) (СІС, Мельничук, с. 9), *кунсткамера* (нім. *kunstkammer* – кабінет рідкісних речей) (СІС, Морозов, с. 309), *стелаж* (нім. *stellage*, від *stellen* – ставити) (Там само, с. 545), *шліф* (нім. *schleifen* – точити, шліфувати) (СІС, Мельничук, с. 750), *штандорти* (нім. *standort* – місце розташування) (Там само, с. 753) та ін. Низку термінів музейництва запозичено з **італійської мови**: *бутафорія* (італ. *buttafuori* – викидай геть) (СІС, Пустовіт, с. 194), *графіті* (італ. *graffiti* – віддряпані) (СІС, Мельничук, с. 184), *фреска* (італ. *fresco* – свіжий) (Там само, с. 724) та ін. Корпус запозичень з англійської мови невеликий: *банкнота* (англ. *bank-note* – банківський білет) (СІС, Пустовіт, с. 150), *стенд* (англ. *stand* – стояти) (Там само, с. 858) та ін. УТМ поповнилася незначними запозиченнями з таких мов: польської (пол. *балясина* (ЕСУМ, Т. 1, с. 130), татарської (татар. *баклага* (СІС, Мельничук, с. 83), турецької (тур. *ковпак* (ЕСУМ, Т. 2, с. 486), тюркських мов (тюрк. *басми* (СІС, Мельничук, с. 90) та ін.

Серед термінних одиниць змішаного типу (термінів-гібридів) трапляються складні іменники, в структурі яких наявні основи або терміноелементи, різні за походженням. У терміносистемі музейництва виділяємо гібридні терміноутворення, що виникають унаслідок деривації переважно від іншомовних основ за допомогою питомих словотворчих формантів: *експозиційник* (корінь від лат. *expositio* – виклад, опис) (СІС, Морозов, с. 191), *колекціонування* (корінь від лат. *collectio* – збирання) (СІС, Мельничук, с. 339), *реліквійність* (корінь від лат. *reliquia* – залишки) (СІС, Морозов, с. 493), *тезаврування* (корінь від грец. *θησαυρός* – скарб) (Там само, с. 565), *унікальність* (корінь від лат. *unicus* – єдиний) (СІС, Мельничук, с. 690) та ін. Крім зазначених одиниць, у формуванні термінів беруть участь й іншомовні компоненти, що виконують функцію міжнародних терміноелементів, наприклад: *аудіовізуальний* (від лат. *audio* – чую, слухаю) (СІС, Пустовіт, с. 134), *біопішкодження* (від грец. *βίος* – життя) (СІС, Мельничук, с. 97), *кіноджерела* (від грец. *κινέω* – рухаю) (Там само, с. 329) та ін. Зазначені приклади додатково ілюструють тезу про те, що терміни музейної справи можуть складатися не лише з елементів іншомовного походження, а й поєднувати іншомовний морфоелемент із власне українським. Як ощадливий спосіб передавання змісту складних понять, вони мають ознаки загальнозрозумілості, соціальної значущості, частотності та психолінгвістичну ознаку короткості (оптимальної довжини) [11, с. 12].

Варто також зазначити наявність змішаних конструкцій, що активно функціонують у терміносистемі музейництва, утворених поєднанням основ чи терміноелементів, наприклад, грецька + латинська: *демографія* (грец. *δήμος* – народ і лат. *graphie* – письмо, описання) (СІС, Морозов, с. 158), *ксерокопія* (грец.

ξηρός – сухий і від лат. *соріа* – запас, велика кількість) (Там само, с. 307), *фотокопія* (грец. *φώς* (*φωτός*) – світло і лат. *соріа* – запас, велика кількість) (Там само, с. 625), *філуменія* (*φίλος* – друг і лат. *lumen* – світло) (СІС, Мельничук, с. 708) та ін.; грецька + французька: *автогід* (грец. *αὐτός* – сам і франц. *guide*) (Там само, с. 160), *автопортрет* (грец. *αὐτός* – сам і франц. *portrait*) (Там само, с. 539) та ін.; латинська + грецька: *кодикологія* (лат. *codex* – книга і грец. *λόγος* – слово, вчення) (Там само, с. 336) та ін.; латинська + французька: *ревалоризація* (лат. *re* – повторення дії і франц. *valorization*) (Там само, с. 571) та ін.; французька + латинська: *дезінсекція* (франц. *dés-* – знищення, видалення і лат. *insectum* – комаха) (СІС, Морозов, с. 154), *дезінфекція* (франц. *dés-* – знищення, видалення і лат. *infecto* – отруюю) (Там само, с. 154) та ін.

Залежно від характеру процесу запозичення іншомовні термінолексми, що входять у терміносистему музейництва, можна поділити на прямі й опосередковані. Як справедливо зазначає Г. С. Онуфрієнко, деякі давні запозичення настільки адаптувалися до системи мови-реципієнта й засвоїлися, що їхнє іншомовне походження майже не відчують носії цієї мови та виявляють лише за допомогою етимологічного аналізу [13, с. 99]. До прямих запозичень належать терміноодиниці, засвоєні досліджуваною терміносистемою безпосередньо з мови-продуцента, тобто запозичення переходять із певної мови в українську, наприклад: *антиквар* (з лат. *antiquarius*, від *antiquus* – старовинний) (СІС, Мельничук, с. 55), *артефакт* (з лат. *artefactum* – штучно зроблене) (СІС, Морозов, с. 56), *дублет* (з франц. *doublet*, з *double* – подвійний) (СІС, Пустовіт, с. 394), *експонент* (з лат. *exponens* (*exponentis*) – той, що виставляє на показ) (СІС, Мельничук, с. 238), *каталог* (з грец. *κατάλογος* – список) (СІС, Морозов, с. 260), *меморіал* (з лат. *memorialis* – пам'ятний) (Там само, с. 349), *тезаурус* (з грец. *θησαυρός* – скарб) (Там само, с. 565), *фальсифікат* (з лат. *falsificatum* – підроблене) (Там само, с. 603), *фреска* (з італ. *fresco* – свіжий) (СІС, Мельничук, с. 724) та ін.

До опосередкованих запозичень належать лексми, які увійшли до терміносистеми музейництва через мову-посередник. Наприклад, за посередництва французької мови з латинської увійшли такі терміни: *амулет* (франц. *amulette*, з лат. *amuletum* – ладанка, привісок) (СІС, Мельничук, с. 45), *арбалет* (франц. *arbalète*, з лат. *arcus* – лук і *ballista* – металеве знаряддя) (СІС, Пустовіт, с. 106), *декор* (франц. *décor*, з лат. *decoro* – прикрашаю) (Там само, с. 331), *репліка* (франц. *replique*, з лат. *replico* – повертаю назад, відбиваю) (СІС, Морозов, с. 497) та ін.; за посередництва французької з грецької увійшли терміни: *трофей* (франц. *trophée*, з грец. *τρόπαιον* – пам'ятник перемоги, від *τροπή* – змушення до втечі) (СІС, Мельничук, с. 684), *філателія* (франц. *philatélie*, з грец. *φίλος* – друг і *ἀτέλεια* – звільнення від оплати, тут – поштові марки) [СІС, Мельничук, с. 707] та ін.; через французьку з італійської: *галерея* (франц. *galerie*, з італ. *galleria*) (СІС, Пустовіт, с. 231), *стилет* (франц. *stylet*, з італ. *stiletto*) (СІС, Мельничук, с. 637) та ін.; через французьку з арабської: *шифр* (франц. *chiffre*, з араб. *أرقام* – нуль) (СІС, Морозов, с. 653) та ін.; за посередництва латинської з грецької: *подіум* (лат. *podium*, з грец. *ποδίου* – поміст, підвищення) (СІС, Морозов, с. 447) та ін.; німецької з латинської: *раpumет* (нім. *rarität*, з лат. *raritas* (*raritatis*) – рідкість) (СІС, Морозов, с. 480) та ін.; за посередництва німецької з французької: *плакат* (нім. *placat*, з франц. *placard* – об'ява, афіша) (СІС,

Мельничук, с. 525), *шаблон* (нім. *schablone*, з франц. *echantillon* – зразок) (СІС, Морозов, с. 649) та ін.; через італійську з латинської: *портал* (італ. *portale*, з лат. *porta* – вхід, ворота) (СІС, Мельничук, с. 539], *трибуна* (італ. *tribuna*, з лат. *tribunal* – підвищення) (СІС, Морозов, с. 588) та ін.; через польську з німецької: *герб* (польс. *herb*, з нім. *erbe* – спадщина) (СІС, Мельничук, с. 154) та ін.; за посередництва польської з латинської: *реєстр* (польс. *rejestr*, від лат. *regesta* – списки, перелік) (СІС, Морозов, с. 488) та ін.; через англійську з латинської: *моніторинг* (англ. *monitoring*, від лат. *monitor* – обережний, спостережний) (СІС, Морозов, с. 368) тощо.

У терміносистемі музейництва наявні терміноодиниці, що ввійшли в українську мову за посередництва двох мов, наприклад: *акварель* (франц. *aquarelle*, з італ. *acquerello*, від лат. *aqua* – вода) (СІС, Пустовіт, с. 41), *карам* (італ. *carato*, з араб. *كارات* (кират), від грец. *κεράτιον* – стручок ріжкового дерева, насіння якого служило мірою ваги) (СІС, Морозов, с. 254) та ін. Простежимо також один термін, який увійшов в українську за посередництва трьох мов: *мозаїка* (франц. *mosaïque*, через італ. *mosaico*, з лат. *musivum* – музична робота, від грец. *μοῦσῆϊον* – святилище муз) (СІС, Пустовіт, с. 650).

Отже, проаналізований матеріал доводить, що поєднання у терміносистемі музейництва запозичень та національних терміноодиниць є позитивним. Це допомагає музейній справі розвиватися разом із світовою наукою та шкодить денационалізації власної терміносистеми. Проте варто пам'ятати, що надмірна кількість запозичень часто зумовлює перевантаження чужомовними одиницями галузевих терміносистем та ускладнює сприймання інформації.

1. Акуленко В. Интернациональные элементы в лексике и терминологии / В. Акуленко. – Х. : Высшая школа, 1980. – 206 с.
2. Барнич І. І. Інтернаціоналізми в німецькій і українській мовах (на матеріалі фінансово-економічної сфери) / І. І. Барнич // Науковий вісник Волинського нац. ун-ту. – 2011. – № 5. – Ч. 1. – С. 150 – 155.
3. Голдованський Я. А. Українські неокласичні етимологічні джерела (терміни, складені з грецьких та латинських морфем) / Я. А. Голдованський // Іноземна філологія. – 1994. – Вип. 107. – С. 129 – 133.
4. Д'яков А. С. Основи термінотворення : семантичні та соціолінгвістичні аспекти / А. С. Д'яков, Т. Р. Кияк, З. Б. Куделько. – К. : Вид. дім “КМ Akademia”, 2000. – 218 с.
5. Дячук Т. Авіаційна термінологія української мови : тематична класифікація та генетична характеристика // Українська наукова термінологія. – К. : Наукова думка, 2009. – № 2. – С. 289 – 296.
6. Івацішин О. Проблема доцільності використання запозичень та інтернаціоналізмів у науково-технічній термінології // Проблеми української науково-технічної термінології : Тези І Міжнародної наук. конф. – Л., 1992. – С. 114 – 116.
7. Кияк Т. Р. Інтернаціональне та національне в термінотворчому процесі // Українська термінологія і сучасність : зб. наук. праць. – К. : КНЕУ, 2001. – Вип. IV. – С. 53 – 56.
8. Кияк Т. Р. Стан, проблеми, перспективи української термінології // Другий міжнародний конгрес українців : доповіді і повідомлення. – Мовознавство. – Л., 1993. – С. 227 – 232.
9. Кочан І. М. Динаміка і кодифікація термінів з міжнародними компонентами в сучасній українській мові / І. М. Кочан. – Л. : ЦЛНУ ім. І. Франка, 2004. – 518 с.

10. *Куньч З.* Українська риторична термінологія : історія і сучасність : монографія / Зоряна Йосипівна Куньч. – Л. : Вид-во нац. ун-ту “Львівська політехніка”, 2006. – 216 с.
11. *Лейчик В. М.* О некоторых современных способах словообразования / В. М. Лейчик. – Владивосток : ДВНЦ АН СССР, 1984. – С. 3 – 15.
12. *Микульчик Р. Б.* Терміни грецького та латинського походження в музейній термінології // Проблеми української термінології : зб. наук. пр. учасників XII Міжнародної наук. конф., 2012. – С. 113 – 115.
13. *Онуфрієнко Г. С.* Запозичення неслов’янського походження в юридичному термінологічному просторі української мови / Г. С. Онуфрієнко // Ономастика і апелятиви : зб. наук. праць. – Донецьк : ДДУ, 2000. – Вип. 9. – С. 96 – 104.
14. *Полюга Л. М.* Українська абстрактна лексика XIV – першої половини XVII ст. / Л. М. Полюга. – К. : Наук. думка, 1991. – 240 с.
15. *Процик І. Р.* Запозичення та освоєння чужомовної лексики в українській фізичній термінології на зламі XIX–XX століть / І. Р. Процик // Українська термінологія і сучасність : зб. наук. праць. – 2003. – Вип. V. – С. 167 – 169.
16. *Секунда Т.* Принципи складання української технічної термінології / Т. Секунда // Вісник Інституту української наукової мови. – 1930. – Вип. 2. – С. 15.
17. *Симоненко Л. О.* Національні та інтернаціональні компоненти в сучасних терміносистемах / Л. О. Симоненко, С. О. Соколова, М. П. Годована. – К. : Наук. думка, 1993. – 237 с.
18. *Симоненко Л. О.* Українська наукова термінологія : стан та перспективи розвитку // Українська термінологія і сучасність : зб. наук. праць. – К., 2001. – Вип. IV. – С. 3 – 8.
19. *Туровська Л. В.* Інноваційні процеси в українській науковій термінології // Українська мова. – 2005. – № 2. – С. 56 – 63.
20. *Черненко І.* Термінологічні запозичення у сфері туризму як результат міжмовного контактування // Українознавчий альманах. – 2012. – Вип. 9. – С. 193 – 196.

СПИСОК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ЕСУМ – Етимологічний словник української мови : у 7 т. / Редкол. О. С. Мельничук (головний ред.) та ін. – К. : Наук. думка, 1982 – 2006. – Т. I–V.

СІС, Морозов – Словник іншомовних слів / Укл. С. М. Морозов, Л. М. Шкарапу-та. – К. : Наук. думка, 2000. – 680 с.

СІС, Пустовіт – Словник іншомовних слів : 23 000 слів та термінологічних слово-сполучень / Уклад. Л. О. Пустовіт та ін. – К. : Довіра, 2000. – 1018 с.

СІС, Мельничук – Словник іншомовних слів / За ред. О. С. Мельничука. – К. : Головна редакція УРЕ, 1974. – 775 с.

I M. Fetsko

BORROWING IN UKRAINIAN MUSEUM TERMINOLOGY

This article is dedicated to a genetic analysis of Ukrainian term vocabulary of museum. Extra-linguistic and linguistic reasons actual borrowings in the study of term system are found. Groups of terms by language origin are described. Their proportion is established. Thesaurus of multilingual borrowing in Ukrainian museum term system is viewed. The term vocabulary foreign-language depending on the nature of the process of borrowing is characterized.

Key words: museum terminology, borrowed term, national term, language source, language mediator.